

עת"א 64961/11/16 - ארקדי לויסט נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עת"א 64961-11-16 לויסט נ' ועדת השחרורים ואח'
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
ארקדי לויסט העותר

נגד המשיבים
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד אייל שמולביץ

ב"כ המשיב 2 עו"ד ליאת פלג

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 44 חודשים בגין ביצוע מעשי סדום בקטין בן 12 שהגיע לביתו על מנת לשחק במשחקי מחשב נושא תפ"ח 13112-02-13 (בית משפט המחוזי בתל אביב-יפו) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 22.11.16 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של רש"א, הכוללת הליך טיפולי במרכז "התחלה חדשה", שם עבר הליך טיפולי במהלך מעצרו, שהוצגה בפניה ובפנינו.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר הסתמכה על חוות דעת מב"ן בעניין הערכת מסוכנותו של העותר הכוללת סתירות פנימיות וסתירות בין האמור בחוות הדעת לבין תיאור אופיו של העותר במכתבו של פרופ' שרייבר שהייתה מונחת בפניה ובפני הוועדה.

כמו כן טוען ב"כ העותר כי שגתה הוועדה כאשר לא קיבלה את המלצת רש"א לשחרר את העותר על תנאי בתנאים

עמוד 1

המופיעים בחוות הדעת, גם בהתחשב בחוות דעת שע"מ שפעלה מטעם רש"א וגם אם העותר לא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו שכן הוא לא עבר הליך כזה בכל הנוגע להפחתת מסוכנותו בעבירות מין בגלל שלא רצה לעבור לכלא איילון, שם התקיים ההליך הטיפולי, מאחר וחבריו של מי שתקפו אותו כשהיה בכלא רימונים נמצאים שם והוא חש מפניהם.

ב"כ המשיב טוען בכתב התשובה כי מסוכנותו של העותר נלמדת מנסיבות ביצוע העבירות נושא מאסרו, מהתרשמות גורמי הטיפול שהעותר מגלה מוטיבציה פורמאלית בלבד לטיפול ואינו סבור שנשקפת ממנו מסוכנות מינית.

ב"כ המשיב מצביעה על כך שהעותר סירב להשתלב בטיפול לעברייני מין בכלא איילון מסיבה שלא נמצאה מוצדקת על ידי גורמי המודיעין ושבת המשפט דחה עתירה בעניין סירובו של העותר לעבור לכלא איילון מאותה סיבה.

ב"כ המשיב מפנה לדו"ח מב"ן שקובע התנהלות מגמתית של העותר ועיסוק במחיריו האישיים במקום לעסוק במניעים לביצוע עבירותיו.

כן מפנה ב"כ המשיב לפסיקה לפיה גם אם אסיר אינו משתתף בהליך טפולי מסיבות שאינן קשורות בו, אין מקום לשחררו על תנאי שכן מסוכנותו שרירה וקיימת וכי טיפול ייעודי בעברייני מין צריך להתחיל במהלך המאסר ואין להסתפק בטיפול שקיבל העותר לפניו ושאותו אמור העותר לקבל כחלק מתנאי שחררו.

החלטת הוועדה אכן מדגישה את מסוכנותו של העותר כפי שעולה מהעבירות נושא מאסרו, אשר בוצעו בקטין במספר הזדמנויות, תוך הפרת האמון שנתן בו הקטין כאשר הגיע לביתו של העותר על מנת לשחק במשחקי מחשב ומצא עצמו קורבן למעשה סדום.

הוועדה הדגישה את העובדה הבלתי מוכחשת שהעותר לא השתלב בהליך טפולי לעברייני מין במהלך מאסרו וסירב לעבוד במטבח, נימוק בגללו הועבר העותר לאגף אחר.

הוועדה מתייחסת לדו"ח מב"ן שמשקף היטב את צורת התנהגותו של העותר ואת התייחסותו לטיפול שהוצע לו במהלך מאסרו.

הוועדה מביאה את עמדת גורמי הטיפול לפיהם העותר ממזער מחומרת מעשיו, לא מגלה הבנה לגורמים שהביאו אותו לביצועם, מגלה אמפתיה ואינו מגלה הבנה לנזק שנגרם לקורבן, אותו הוא מעריך כמי שהסכים לביצוע המעשים נושא מאסרו.

אף אנו, כמו הוועדה וכמו ב"כ הצדדים, עיינו בחוות דעת גורמי הטיפול מיום 31.5.16 לפיה העותר לא נמצא מתאים למחלקה הטיפולית בכלא מעשיהו ובמב"ן הוחלט שאם יסכים לטיפול בכלא איילון הוא יתקבל לקבוצה ייעודית שם אך העותר סירב מנימוקים לא מוצדקים, כפי שקבעו גורמי המודיעין שבדקו את סיבת סירובו של העותר להיות בכלא איילון,

סיבות שבגללן הועבר מכלא רימונים שם התנכלו לו.

גם חוות דעת שע"מ שעליה מסתמך ב"כ העותר כבסיס לחוות דעת רש"א ולתוכנית הטיפולית של רש"א קובעת כי העותר הוא ורבלי ואינטילגנטי, ההבעה הרגשית שלו לוקה בחסר, הוא בעל עיוותי חשיבה כמו מזעור חומרת העבירות וייחוס הדדיות לקורבן ואף שלא היה בקבוצה ייעודית, ההערכה היא שרכש ידע, מושגים ותובנות ראשוניות בדבר נסיבות עבירותיו. אף כי סירב להשתלב בקבוצה ייעודית בכלא איילון, ההערכה היא כי הדבר לא מעיד על התנגדות לטיפול אלא מחששותיו להתנכלות של אסירים.

אף אנו, כמו הוועדה, איננו מתעלמים מההמלצה הסופית של ועדת שע"מ ומחוות הדעת של רש"א שהסכימה לקבל את העותר להליך טיפולי חרף העובדה שלא עבר הליך כזה במהלך מאסרו אך נראה לנו כי הערכת אישיותו של העותר, יחסו לביצוע המעשים נושא מאסרו והקושי שיש לו להבין את המניעים לביצועם, יש בהם כדי להצדיק את החלטת הוועדה שלא לשחרר את העותר על תנאי, למרות התוכנית השיקומית של רש"א ותוכנית מרכז "התחלה חדשה", גם אם היא כוללת התייחסות לעבירות המין נושא מאסרו של העותר.

גם אם העותר עבר הליך טיפולי שאינו נוגע בעבירות המין נושא מאסרו והשתתף בקבוצות חינוך ובעבודה במפעלים, אין בכך כדי להפיג את מסוכנותו של העותר ואין בכך כדי לראות בהן משום טיפול שדי בו כדי לשחררו על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של רש"א.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

<#3#

ניתן והודע היום יב' טבת תשע"ז, 10/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**